

Voorstellen van de Europese Commissie tot hervorming van het Europese AML/CFT-landschap

Ondernemingsrecht 2022/5

1. Inleiding

Op 20 juli 2021 heeft de Europese Commissie (EC) een omvangrijk wetgevingspakket gepubliceerd in de strijd tegen witwassen en terrorismefinanciering (AML/CFT). Het pakket bestaat uit de volgende vier voorstellen:

1. een verordening tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering (AML-verordening);¹
2. een verordening tot oprichting van een autoriteit voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering (AMLA-verordening);²
3. een richtlijn betreffende de mechanismen die de lidstaten moeten invoeren om het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering te voorkomen (AMLD6);³ en
4. een herschikking van Verordening (EU) 2015/847 tot uitbreiding van de bij overmakingen te voegen informatie naar cryptoactiva (WTR2-herschikking).⁴

Hiermee geeft de EC uitvoering aan haar actieplan van 7 mei 2020⁵ om witwaspraktijken en terrorismefinanciering nog rigoreuzer aan te pakken. De hiervoor genoemde vier voorstellen moeten het hart van het Europese AML/CFT-wetgevingskader gaan vormen en worden hierna, ieder afzonderlijk, op hoofdlijnen besproken.⁶

2. AML-verordening: anti-witwasregels voor de verschillende sectoren

Op dit moment zijn de regels inzake AML/CFT vastgelegd in Richtlijn 2015/849 (AMLD4), zoals gewijzigd bij Richtlijn

2018/843 (AMLD5). Iedere lidstaat heeft thans nationale AML/CFT-wetten ter implementatie van AMLD4/5. In Nederland zijn de voorschriften uit AMLD4/5 geïmplementeerd in de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) en de Wet toezicht trustkantoren 2018. De EC is van mening dat dit huidige systeem niet voldoende functioneert. Het voornaamste probleem is volgens de EC dat de Europese regels niet rechtstreeks toepasselijk zijn en de aanpak van witwassen en terrorismefinanciering daarom per lidstaat verschilt. Daardoor kunnen grensoverschrijdende situaties niet doeltreffend worden aangepakt.⁷ De voorgestelde AML-verordening moet daar verandering in brengen, door regels voor te schrijven die rechtstreeks in iedere lidstaat gelden, dus zonder dat daar een nationale implementatiewet voor nodig is.⁸ De AML-verordening bestaat uit acht hoofdstukken en voorziet in regels betreffende:

- i. de interne gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures waarover instellingen moeten beschikken om AML/CFT-risico's doeltreffend te beperken en beheersen;
- ii. de uitvoering van het cliëntenonderzoek bij (onder andere) het aangaan van een zakelijke relatie en bij betrokkenheid van occasionele transacties van meer dan EUR 10.000;
- iii. transparantie inzake uiteindelijk begunstigen (UBO's);
- iv. het melden van verdachte transacties aan de FIU;
- v. gegevensbescherming en -bewaring; en
- vi. anonieme instrumenten en grote contante betalingen.

De AML-verordening vertoont veel overeenkomsten met AMLD4/5. Toch zijn er meerdere in het oog springende verschillen tussen het voorgestelde toekomstige raamwerk en het huidige kader. Zo breidt de AML-verordening de reikwijdte van de AML/CFT-regels uit naar onder meer aanbieders van cryptoactivadiensten,⁹ aanbieders van crowdfundingdiensten die niet onder de Crowdfunding-verordening¹⁰ vallen en bemiddelaars in hypotheek- en consumentenkrediet.¹¹ Voorts worden de bestaande regels voor interne gedragslijnen, controlemaatregelen – inclusief de bedrijfsbrede risicobeoordeling – en procedures verder uitgebreid, althans verduidelijkt. Wat betreft het cliëntenonderzoek scherpt de AML-verordening de bestaande Europese regels op onderdelen aan. Zo wordt de grens voor occasionele transacties waarbij cliëntenonderzoek moet worden verricht verlaagd van EUR 15.000 naar

1 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering (COM(2021) 420 final).

2 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van de Autoriteit voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 (COM(2021) 421 final).

3 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de mechanismen die de lidstaten moeten invoeren om het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering te voorkomen en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/849 (COM(2021) 423 final).

4 Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende bij overmakingen van geld en van bepaalde cryptoactiva te voegen informatie (herschikking) (COM(2021) 422 final).

5 Mededeling van de EC inzake een actieplan voor een alomvattend EU-beleid voor de preventie van witwassen en financieren van terrorisme.

6 Daarbij zij erop gewezen dat, als opgemerkt, nog slechts sprake is van voorstellen en deze dus nog (ingrijpend) kunnen wijzigen gedurende het Europese wetgevingsproces.

7 Zie overweging 2 AML-verordening.

8 Op grond van artikel 288 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

9 Zoals bedoeld in artikel 3 lid 1 punt 8 voorstel voor een verordening betreffende markten in cryptoactiva (MiCA) (COM(2020) 593 final).

10 Verordening (EU) 2020/1503 betreffende Europese crowdfundingdienstverleners voor bedrijven.

11 Zoals bedoeld in artikel 4 punt 5 Richtlijn 2014/17/EU inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en artikel 3 punt f Richtlijn 2008/48/EG inzake kredietovereenkomsten voor consumenten.

EUR 10.000¹² en lijkt er een standaard onderzoeksplicht te worden ingevoerd met betrekking tot het geraamde bedrag en de economische onderbouwing van de beoogde transacties/activiteiten en de bron en bestemming van de geldmiddelen.¹³ Voorts wijzigt de AML-verordening de bestaande systematiek met betrekking tot (de omgang met) hoog-risicolanden¹⁴ en introduceert zij een verbod voor handelaren in goederen en diensten om contante betalingen van meer dan EUR 10.000 te aanvaarden.¹⁵

Daarnaast kan de AML-verordening ook om een andere reden tot aanpassing van het bestaande kader leiden, althans van het Nederlandse kader zoals dat volgt uit de Wwft. Op dit moment bepaalt AMLD4/5 dat “*verdachte transacties*” moeten worden gemeld aan de FIU.¹⁶ Op grond van de Wwft rust op Wwft-instellingen echter de verplichting om “*ongebruikelijke transacties*” aan de FIU te melden. Ingevolge artikel 1 en 15 Wwft en artikel 4 Uitvoeringsbesluit Wwft 2018 is een transactie ongebruikelijk als een indicator uit de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft 2018 van toepassing is. Daarbij wordt onderscheiden tussen objectieve indicatoren¹⁷ en de subjectieve indicator. De subjectieve indicator houdt in: “*een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme*”. Daarmee is sprake van een relatief lage meldingsdrempel. De AML-verordening bepaalt – dus net als AMLD4/5 – dat “*verdachte transacties*” aan de FIU moeten worden gemeld.¹⁸ Een definitie van “*verdachte transactie*” ontbreekt in de AML-verordening, maar het lijkt erop dat sprake moet zijn van een vermoeden (althans een ‘behoren’ te vermoeden) dat de transactie verband houdt met witwassen of terrorismefinanciering.¹⁹ Aldus lijkt de meldingsdrempel uit de AML-verordening hoger te zijn dan de bestaande Nederlandse drempel, die immers al wordt bereikt als de transactie verband “*kan*”

houden met witwassen of terrorismefinanciering. Bovendien staat de drempel uit de AML-verordening denklijk op gespannen voet met de huidige objectieve indicatoren, die volledig abstraheren van de vraag of de transactie verband houdt met witwassen of terrorismefinanciering. Gelet op de rechtstreekse toepasselijkheid van de AML-verordening en het bijbehorende doel om verschillen tussen lidstaten zoveel mogelijk weg te nemen, ligt het in de rede dat lidstaten, en dus ook Nederland, aansluiten bij het begrip “*verdachte transactie*” uit de AML-verordening. Tegelijkertijd wil de EC het lidstaten niet verbieden om strengere regels toe te passen “*waar specifieke nationale risico's zulks rechtvaardigen*”.²⁰ Het wordt daarom interessant te bezien hoe de AML-verordening precies zal uitpakken voor het bestaande Nederlandse kader voor het melden van transacties.

3. AMLA-verordening: een nieuwe Europese toezichthouder

Wellicht de meest opvallende van de vier voorstellen van de EC betreft de AMLA-verordening. Daarin wordt voorzien in de oprichting van een Europese AML/CFT-toezichthouder (AML-autoriteit). De EC hield eerder nog de optie open om de Europese Bankautoriteit (EBA) – die momenteel als Europese toezichthouder betrokken is bij de uitvoering van AMLD4/5²¹ – het hierna te bespreken AML/CFT-takenpakket toe te bedelen, maar uiteindelijk heeft ze dus gekozen voor de oprichting van een nieuwe Europese instelling.

De EC acht de oprichting van de AML-autoriteit van cruciaal belang voor een efficiënte en geharmoniseerde aanpak van witwassen en terrorismefinanciering.²² Kort gezegd moet de AML-autoriteit de volgende taken gaan vervullen:

- i. het uitoefenen van rechtstreeks AML/CFT-toezicht op “*geselecteerde*” instellingen. De volgende instellingen komen daarvoor in aanmerking: (i) kredietinstellingen die in ten minste 7 lidstaten actief zijn en (ii) andere financiële instellingen die in ten minste 10 lidstaten actief zijn.²³ Of deze instellingen ook daadwerkelijk voor rechtstreeks toezicht door de AML-autoriteit worden geselecteerd, hangt in het bijzonder af van het “*inherent-risicoprofiel*” van elke instelling;²⁴
- ii. het uitvoeren van periodieke beoordelingen van het toezicht dat nationale toezichthouders uitoefenen op niet-geselecteerde financiële instellingen.²⁵ In uitzonderlijke omstandigheden kan de AML-autoriteit de EC

12 Artikel 15 lid 1 AML-verordening. Bij het initiëren of uitvoeren van een occasionele transactie in de vorm van een geldovermaking of een overmaking van cryptoactiva als omschreven in artikel 3 punt 9 en 10 WTR2-herschikking, dienen kredietinstellingen, financiële instellingen en aanbieders van cryptoactivadiensten cliëntonderzoek uit te voeren indien de waarde van de transactie meer dan EUR 1.000 bedraagt (artikel 15 lid 2 AML-verordening).

13 Artikel 20 AML-verordening. Met betrekking tot het krijgen van inzicht in de bron en bestemming van de geldmiddelen rijst wel de vraag hoe deze eis zich verhoudt tot artikel 16 lid 1 onder d AML-verordening, dat een doorlopende monitoring van de zakelijke relatie en de in dat kader verichte transacties voorschrijft en daarbij bepaalt “*indien noodzakelijk ook inzake de oorsprong van de geldmiddelen*”.

14 Artikel 23-25 AMLA-verordening. Zie ook overweging 49-53 AMLA-verordening.

15 In Nederland is de regering voornemens een bovengrens van EUR 3.000 in te voeren, zo volgt uit het conceptwetsvoorstel Wet plan van aanpak witwassen. Minister Hoekstra verwacht voor het einde van 2021 daartoe een definitief wetsvoorstel bij de Tweede Kamer in te dienen (zie *Kamerstukken II* 2020/21, 31 477, nr. 63). Op grond van artikel 59 AML-verordening mogen lidstaten lagere limieten vaststellen.

16 Artikel 33 AMLD4/5.

17 Bijvoorbeeld het gebruik van een creditcard in verband met een transactie voor een bedrag van EUR 15.000 of meer.

18 Artikel 50 AML-verordening.

19 Zie bijvoorbeeld artikel 50 lid 2 AML-verordening.

20 Pagina 5 COM(2021) 420 final.

21 Zie ook artikel 9 bis Verordening 1093/2010. De bestaande bevoegdheden van EBA zullen worden opgeheven en aan de AML-autoriteit worden overdragen.

22 Zie overweging 1-5 AMLA-verordening.

23 Artikel 12 AMLA-verordening.

24 Artikel 12 en 13 AMLA-verordening.

25 Artikel 28 AMLA-verordening.

- vragen het directe toezicht op een niet-geselecteerde instelling over te dragen aan de AML-autoriteit;²⁶
- iii. het uitvoeren van collegiale toetsingen op de activiteiten van nationale “niet-financiële toezichthouders” om de consistentie en de doeltreffendheid van het toezicht te versterken;²⁷
 - iv. het (technisch) ondersteunen en coördineren van de werkzaamheden van de verschillende nationale FIU's, inclusief op het gebied van het uitvoeren van gezamenlijke analyses, de opleiding van personeel en de onderlinge uitwisseling van informatie;²⁸ en
 - v. het vaststellen van technische reguleringsnormen, richtsnoeren en aanbevelingen ter uitvoering van het nieuwe AML/CFT-wetgevingskader.²⁹ Zo krijgt de AML-autoriteit in de AML-verordening de opdracht om een aanzienlijk aantal voor instellingen zeer relevante onderwerpen nader uit te werken en (i) dan wel in de vorm van technische reguleringsnormen aan de EC ter goedkeuring voor te leggen,³⁰ (ii) dan wel direct in de vorm van richtsnoeren uit te vaardigen.³¹

Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de EC voor de AML-autoriteit een zeer ambitieus takenpakket voor ogen heeft, waarbij het rechtstreekse toezicht op geselecteerde instellingen uit de financiële sector het verst gaat. De EC stelt voor om dat rechtstreekse toezicht plaats te laten vinden door “gezamenlijke toezichtteams”, bestaande uit personeelsleden van zowel de AML-autoriteit als de toezichthouders die op nationaal niveau verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de geselecteerde instelling.³² Daarmee doet de voorgestelde opzet denken aan de wijze waarop momenteel het toezicht door de Europese Centrale Bank op significante kredietinstellingen is vormgegeven.

Tot slot merken wij op dat de activiteiten van de AML-autoriteit moeten worden bekostigd uit (i) een jaarlijkse bijdrage van de Europese Unie, (ii) een jaarlijkse toezichtvergoeding die geselecteerde instellingen en bepaalde niet-geselecteerde instellingen aan de AML-autoriteit

moeten voldoen en (iii) eventuele financiële bedragen van de lidstaten.³³

4. AMLD6: een bijgewerkt raamwerk voor het toezicht

Naast de hiervoor besproken verordeningen stelt de EC ook een nieuwe richtlijn voor: AMLD6. De EC signaleert onder andere dat het huidige toezichtraamwerk niet adequaat is voor de opsporing van grensoverschrijdende gevallen van witwassen of terrorismefinanciering. Vanwege “de behoefte aan flexibiliteit voor de lidstaten”³⁴ kiest de EC in dit kader voor een richtlijn in plaats van een verordening om het huidige toezichtraamwerk, zoals opgenomen in AMLD4/5, te wijzigen. Dat betekent dat lidstaten de regels uit AMLD6 (nog wel) zullen moeten implementeren in nationale wetgeving.

AMLD6 regelt in het bijzonder de volgende onderwerpen:

- i. de bevoegdheid voor lidstaten om de reikwijdte van de AML/CFT-voorschriften uit de AML-verordening uit te breiden naar sectoren die niet onder de AML-verordening vallen;³⁵
- ii. de periodieke supranationale risicobeoordeling door de EC en de periodieke nationale risicobeoordeling door de lidstaten. Voorgesteld wordt om deze niet meer elke twee jaar, maar elke vier jaar te laten plaatsvinden;³⁶
- iii. de registers inzake UBO's, bankrekeningen en onroerend goed;³⁷
- iv. de taken en bevoegdheden van de nationale FIU's, inclusief de samenwerking tussen FIU's;³⁸
- v. de taken en bevoegdheden van nationale toezichthouders. De AML-autoriteit wordt opgedragen aan toezichthouders richtsnoeren uit te vaardigen over de kenmerken van een risicobaseerde benadering van toezicht. Voor financiële instellingen die in meerdere lidstaten actief zijn, moet een AML/CFT-toezichtcollege³⁹ worden opgericht indien aan bepaalde criteria is voldaan;⁴⁰
- vi. de sancties en andere maatregelen die nationale toezichthouders moeten kunnen opleggen indien een instelling inbreuk maakt op de AML-verordening, en de publicatie daarvan op de website van de toezichthouder;⁴¹ en

26 Artikel 30 AMLA-verordening.

27 Artikel 31-32 AMLA-verordening.

28 Artikel 33-37 AMLA-verordening.

29 Artikel 38-43 AMLA-verordening.

30 Resultierend in zogeheten Level 2-regelgeving. Het betreft onder meer de informatie die moet worden verzameld met het oog op het uitvoeren van een standaard, vereenvoudigd en verscherpt cliëntenonderzoek (artikel 22 lid 1) en het formaat dat moet worden gebruikt voor de melding van verdachte transacties (artikel 50 lid 3 AML-verordening).

31 Resultierend in zogeheten Level 3-regelgeving. Het betreft onder meer de elementen die instellingen in aanmerking moeten nemen wanneer zij beslissingen nemen over de reikwijdte van hun interne gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures (artikel 7 lid 4), de risicovariabelen en -factoren waarmee instellingen rekening moeten houden bij het aangaan van zakelijke relaties of het uitvoeren van occasionele transacties (artikel 16 lid 3), de permanente monitoring van een zakelijke relatie en de in het kader van die relatie verrichte transacties (artikel 21 lid 4) en de indicatoren voor ongebruikelijke of verdachte activiteiten of gedragingen (artikel 50 lid 5 AML-verordening).

32 Artikel 15 AMLA-verordening.

33 Artikel 64-65 AMLA-verordening.

34 Pagina 2 COM(2021) 423 final.

35 Artikel 3 AMLD6.

36 Artikel 7-8 AMLD6.

37 Artikel 10-16 AMLD6.

38 Artikel 17-28 AMLD6.

39 In AMLD6 gedefinieerd als: “een permanente structuur voor samenwerking en informatie-uitwisseling met het oog op het toezicht op een groep of een entiteit die grensoverschrijdend actief is”.

40 Artikel 29-37 AMLD6.

41 Artikel 39-44 AMLD6.

- vii. de samenwerking tussen toezichthouders, FIU's, de AML-autoriteit en andere bevoegde (zoals prudentiële) autoriteiten.⁴²

Net als voor de voorgestelde AML-verordening geldt ook voor de voorgestelde AMLD6 dat veel van de daarin opgenomen regels reeds voortvloeien uit het bestaande AMLD4/5-kader. Op verschillende van de hierboven genoemde onderdelen voorziet AMLD6 wel in een uitbreiding, althans verduidelijking van die regels.

5. WTR2-herschikking: informatieverplichtingen inzake overmakingen van cryptoactiva

Tot slot stelt de EC ook een wijziging voor van Verordening (EU) 2015/847 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie, ook wel WTR2 genoemd. Op grond van WTR2 hebben betalingsdienstaanbieders momenteel de plicht om bij geldovermakingen informatie over de initiator en de begunstigde van de overmaking te verzamelen, bij te voegen en ter beschikking te houden voor de bevoegde autoriteiten. Deze verplichting wordt internationaal vaak met de term “*travel rule*” aangeduid. De WTR2-herschikking breidt het toepassingsgebied van WTR2 uit tot overmakingen van cryptoactiva door aanbieders van cryptoactivadiensten.⁴³ De EC beoogt daarmee de aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF) met betrekking tot cryptotransacties op te nemen in het Unierecht.⁴⁴

Voor de reikwijdte van de WTR2-herschikking is met name de definitie van “*overmaking van cryptoactiva*” van belang. Het moet steeds gaan om (i) een transactie die namens een initiator ten minste ten dele langs elektronische weg door een aanbieder van cryptoactivadiensten wordt verricht, (ii) met de bedoeling via een aanbieder van cryptoactivadiensten cryptoactiva beschikbaar te stellen aan een begunstigde.⁴⁵ Daarbij maakt het niet uit of de initiator en de begunstigde een en dezelfde persoon zijn en of de aanbieder van cryptoactivadiensten van de initiator en die van de begunstigde dezelfde zijn.

De aanbieder van cryptoactivadiensten van de *initiator*⁴⁶ moet ervoor zorgdragen dat bij overmakingen van cryptoactiva in beginsel de naam, het rekeningnummer, het adres, het persoonsdocumentnummer en het cliëntidentificatienummer of plaats en geboortedatum van de initiator wordt gevoegd. Voorts moet deze aanbieder de naam

en het rekeningnummer van de begunstigde⁴⁷ als informatie bijvoegen.⁴⁸ In het geval de overmaking niet van of naar een rekening plaatsvindt, zorgt de aanbieder van de initiator ervoor dat de overmaking van cryptoactiva individueel kan worden geïdentificeerd en de identificatiemiddelen van initiator en begunstigde op de *distributed ledger* worden geregistreerd.⁴⁹ Voor overmakingen van cryptoactiva die het bedrag van EUR 1.000 niet overschrijden en geen verband lijken te houden met andere overmakingen van cryptoactiva die samen met de betrokken overmaking EUR 1.000 overschrijden, gelden lichtere eisen.⁵⁰

De aanbieder van cryptoactivadiensten van de *begunstigde* dient onder meer doeltreffende procedures in te voeren, waar nodig met inbegrip van monitoring na of tijdens de overmakingen, om na te gaan of de hiervoor bedoelde informatie over de initiator en de begunstigde is opgenomen in of volgt op de overmaking van cryptoactiva.⁵¹ In geval van transacties ter waarde van meer dan EUR 1.000 en in bepaalde andere gevallen, stelt deze aanbieder de cryptoactiva pas aan de begunstigde ter beschikking nadat zij de juistheid van de informatie heeft geverifieerd.⁵²

Tot slot is noemenswaardig dat de WTR2-herschikking in een procedure voorziet voor de gevallen waarin sprake is van ontbrekende of onvolledige informatie over de initiator of begunstigde van een overmaking van cryptoactiva. Zo moet de aanbieder van de begunstigde in dat geval de overmaking weigeren, of verzoeken om de vereiste informatie voordat of nadat hij de begunstigde de cryptoactiva ter beschikking stelt, afhankelijk van de risicogevoeligheid.⁵³

6. Afronding

Met de voorgestelde verordeningen en richtlijn wordt duidelijk dat de EC de strijd tegen witwassen en terrorismefinanciering naar een (nog) hoger niveau wil brengen. Voor instellingen betekent dit onder meer dat de huidige cliëntenonderzoekbepalingen uit de Wwft in de toekomst zullen worden overgeheveld naar een rechtstreeks werkende AML-verordening. Die AML-verordening bevat zowel aanscherpingen, althans verduidelijkingen, van de bestaande AML/CFT-regels als een verdere uitbreiding van het toepassingsbereik daarvan. Zo moeten in de toekomst onder meer aanbieders van cryptoactivadiensten en kredietbemiddelaars aan de AML/CFT-regels voldoen. Bovendien kunnen financiële instellingen die grensoverschrijdend actief zijn en een hoog inherent risicoprofiel

42 Artikel 45-52 AMLD6.

43 Zoals bedoeld in artikel 3 lid 1 punt 8 MiCA (COM(2020) 593 final).

44 Zie de FATF Interpretative note to recommendation 15 (new technologies), juni 2019 (laatstelijk gewijzigd in juni 2021).

45 Artikel 3 punt 10 WTR2-herschikking.

46 In de WTR2-herschikking gedefinieerd als “*een persoon die houder is van een rekening bij een aanbieder van cryptoactivadiensten en een overmaking van cryptoactiva van die rekening toestaat, of, bij ontbreken van een dergelijke rekening, die een opdracht tot overmaking van cryptoactiva geeft*”.

47 In de WTR2-herschikking gedefinieerd als “*een persoon die de beoogde ontvanger van de overmaking van cryptoactiva is*”.

48 Artikel 14 lid 1 en 2 WTR2-herschikking.

49 Artikel 14 lid 3 WTR2-herschikking.

50 Artikel 15 lid 2 WTR2-herschikking.

51 Artikel 16 lid 1 WTR2-herschikking.

52 Artikel 16 lid 2 en 3 WTR2-herschikking.

53 Artikel 17 WTR2-herschikking.

hebben, te maken krijgen met rechtstreeks toezicht door de AML-autoriteit.

Of de door de EC gepresenteerde voorstellen ook in deze vorm zullen worden aangenomen door de Raad en het Europees Parlement, moet worden afgewacht. Waarschijnlijk is dat het nog even zal duren voordat de hervormingen daadwerkelijk plaats zullen vinden. Zo is het de bedoeling van de EC dat de AML-autoriteit op 1 januari 2023 zal worden opgericht en dat het rechtstreekse toezicht in 2026 van start zal gaan. De AML-verordening moet drie jaar nadat zij in werking is getreden van toepassing zijn.

*Mr. L.B.G. Hillen & mr. G.P. Roth*⁵⁴

⁵⁴ Laurens Hillen en Guido Roth zijn beiden advocaat te Amsterdam. Laatstgenoemde is tevens redacteur van dit tijdschrift.